

[Justitsministeren.]

skal også nok komme en klarhed og en afgørelse på disse ting.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at alle de andre punkter, der er blevet nævnt i debatten her i dag, også det, jeg har ladet mig friste til at gå ind i debat om, i og for sig ikke vedkommer det forslag, der ligger på bordet, for her skal der blot tages stilling til, om en parlamentarisk kommission skal bruges til et arbejde, som fuldt så vel kan foregå og vil komme til at foregå i lige så klart lys som det, der foregår i administrationen. Derfor er det efter min opfattelse et meningsløst forslag, for der skal nok blive klarhed og oplysning, information og afgørelse.

Glistrup (FP):

Vi har nu lige hørt, at den socialdemokratiske justitsminister føler sig aldeles tryk ved, at den socialdemokratiske arbejdsminister nok har gjort tingene, som de skulle gøres, men der kom ikke den konklusion, at så kunne man lægge det åbent frem til det nævn, som grundloven har indsat til at klare sager af denne art, nemlig et nævn, som ikke er underkastet den socialdemokratiske regerings instruktioner, men som kunne behandle det ud fra en uvildig partipolitisk overvejelse og ikke ud fra en embedsmandsstand, der er underkastet instruktionsbeføjelser fra en socialdemokratiske regering. Så meget måtte da den, der er kaldet til at være justitsminister, kunne indrømme og forstå.

Hr. Ingomar Petersen nævnte, at Nationalbanken og kildeskattedirektoratet også havde rejst problemer i forhold til de søfarendes organisationer, og det ville han sådan nærmest tage som et argument i retning af, at så kunne vi da ikke røre ved denne sag med en ildtang. Ja men, det er jo netop det, der er baggrunden for, at vi behandler denne sag her i dag, dette, at vort samfund efterhånden er overdænget med så mange restriktioner og regler og bestemmelser, som man kan drage frem i denne storebror-fagre-ny-verden, vi er på vej ind i. Derfor er det netop et indicium for, at det er nødvendigt virkelig at få kontrolleret, hvad det er, der foregår her i forhold til de søfarendes organisationer.

Hr. Ninn-Hansen begyndte så lovende med at sige, at vi skulle skærpe påpasseligheden med, hvordan der forholdtes inden for det offentlige, og så ventede man jo, at det ville resultere i en støtte til forslaget, men nej, pludselig kammede det over, og indlægget kæntrede aldeles; man sagde, at det at bruge det parlamentariske organ til at undersøge, hvordan tingene er i en sådan sag, skal være noget ganske ekstraordinært, det kan man skam ikke indlade sig på her. Nej, når grundloven indeholder bestemmelsen i § 51, skal det ikke være noget ekstraordinært. Det bør være noget ganske aldeles sædvanligt og naturligt og ikke noget, som man slår syv kors for sig fra, når man ønsker en politisk

(Uro på tilhørerpladserne, nedkastning af løbesedler m. v.)

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag om 10 minutter.

Så vil jeg gerne bede de tilhørere, der ikke ønsker at holde sig i ro, om at forlade tilhørerlojerne af hensyn til dem, der ønsker at overvære mødet under sædvanlig orden.

Mødet udsat kl. 14.19.

Mødet genoptaget kl. 14.29.

Glistrup (FP):

I sin afstandtagen fra grundlovens § 51 var hr. Ninn-Hansen ved at gå så vidt som at sige, at det at anvende § 51 i den grundlov, som § 51 selv er en del af, nærmest skulle være i strid med grundloven; det er selvfølgelig rent meningsløst.

Endelig stillede hr. Ninn-Hansen mig et direkte spørgsmål, nemlig om jeg opfordrede til, at der blev indledt sag imod den socialdemokratiske revisor, der havde været i sømændenes organisationer før oktober 1974. Svaret er nej. Jeg opfordrer til, at denne sag bliver ordentlig undersøgt af et partipolitisk alsidigt sammensat forum; så kan vi se, hvad det giver anledning til.